

عنوان مقاله:

بهبود عملکرد و کارایی مصرف آب ذرت در شرایط کمبود آب با کاربرد میکوریزا و محلول پاشی سولفات روی

محل انتشار:

فصلنامه علوم گیاهان زراعی ایران، دوره 48، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدعلی ابوطالبیان - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

نسرين خدابنده لو - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر قارچ ریشه (میکوریزا) و محلول پاشی سولفات روی (zn) (بر رقم ذرت NS640 در شرایط تنش کم آبی، آزمایشی به صورت کرت‌های خردشده (اسپلیت پلات) فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه دانشگاه بوعلی سینا در سال 1393 اجرا شد. کرت اصلی شامل چهار سطح آبیاری پس از 60، 90، 120 و 150 میلیمتر تبخیر از تشت تبخیرکلاس A و کرت فرعی شامل دو عامل محلول پاشی سولفات روی و کود زیستی قارچ ریشه گونه mosseae Glomus به صورت فاکتوریل هرکدام در دو سطح کاربرد و بدون کاربرد بود. نتایج نشان داد که همه صفات تحت تاثیر تنش کم آبی قرار گرفتند. تاثیر قارچ ریشه و محلول پاشی نیز بر همه صفات به جز شمار بلال در بوته معنی‌دار بود. وزن صد دانه تحت تاثیر تیمار استفاده توام از قارچ ریشه و محلولپاشی روی 39/30 درصد افزایش یافت. کاربرد قارچ ریشه عملکردهای دانه و زیستتوده (بیوماس) را در هر چهار سطح تنش افزایش داد اما محلول پاشی سولفات روی تنها در سطوح آبیاری پس از 60 و 90 میلیمتر موجب افزایش عملکرد دانه شد. همچنین محلول پاشی سولفات روی در مقایسه با بدون محلولپاشی عملکرد زیستتوده را 11 درصد افزایش داد. بیشترین کارایی مصرف آب به میزان 8/1 کیلوگرم دانه بر مترمکعب آب نیز از سطح آبیاری 90 میلیمتر و استفاده از قارچ ریشه به دست آمد.

کلمات کلیدی:

کود زیستی، عملکرد زیست توده، وزن دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/704830>

